

udbetalinger i medfør af lovgivningen om arbejdsløshedsforsikring.

For så vidt angår spørgsmålet om strafferammen i den foreslåede § 289 a bemærkes, at strafferammen mv. for nylig har været genstand for generelle og principielle overvejelser i Straffelovrådet. Rådets overvejelser og anbefalinger herom fremgår af betænkning nr. 1424/2002 om strafferammer og straffastsættelse.

I betænkningen har Straffelovrådet om strafferammen i § 289 og § 289 a anført, at der i rådet har været tvivl om, hvorvidt disse bestemmelser, der retter sig mod offentlige midler, bør sidestilles med bedrageri. Et flertal i Straffelovrådet (6 medlemmer) finder ligesom 6 af medlemmerne i Brydesholt-udvalget, at der bør være overensstemmelse mellem straffelovens § 289 og § 286, jf. § 279, således at beskyttelsen af private og offentlige midler sidestilles. Flertallet bemærker, at der ikke findes holdepunkter for, at en straffebestemmelse, der beskytter offentlige midler, bør være mildere end den, der værner både private og i et vist omfang offentlige midler. Flertallet finder under hensyn til rådets samtidige forslag om et fælles strafmaksimum i § 286 på fængsel i 6 år, at strafferammen i § 289 bør være fængsel indtil 6 år.

Et mindretal i Straffelovrådet (2 medlemmer) finder, at strafferammen i § 289 fortsat bør være fængsel indtil 4 år.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der ikke peges på hensyn, der begrundet en mildere strafferetlig bedømmelse af svig over for det offentlige. Justitsministeriet finder således ligesom dele af Brydesholt-udvalget og Straffelovrådets flertal, at svig rettet mod offentlige midler bør have en strafferetlig beskyttelse svarende til den, der gælder i relation til svig rettet mod private midler.

I forbindelse med gennemførelsen af Straffelovrådets betænkning nr. 1424/2002 ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse) fandt Justitsministeriet efter en samlet vurdering, at straffelovens § 286 bør være opdelt på den måde, at stk. 1 omfatter grove tilfælde af tyveri mv. med en strafferamme på fængsel indtil 6 år, mens stk. 2 omfatter grove tilfælde af underslæb, bedrageri, databedrageri, mandatsvig og skyldnersvig med en strafferamme på fængsel indtil 8 år.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at strafferammen i den foreslåede § 289 bør fastsættes til fængsel i 8 år i overensstemmelse med strafferammen i straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279.

2.3.2. *Straffelovens § 289 a*

I bemærkningerne til det lovforslag, der dannede grundlag for vedtagelsen af § 289 a (lovforslag nr. L 15, fremsat den 6. oktober 1999) bemærkede Justitsministeriet, at § 289 a, stk. 2, indebærer, at EU-støtte undergives en strafferetlig beskyttelse, der på nogle punkter går videre end det, der gælder for nationale støtteordninger. Justitsministeriet bemærkede endvidere, at ministeriet er opmærksom på, at indførelse af en sådan bestemmelse bl.a. rejser spørgsmålet om, hvorvidt nationale støtteordninger mv. bør undergives en strafferetlig beskyttelse, der svarer til den, som blev foreslået med hensyn til EU-støtteordninger mv. Ministeriet anførte, at en sådan udvidelse vil rejse en række spørgsmål af principiel og praktisk karakter, ikke mindst i lyset af, at der kan være tale om så forskelligartede ordninger, at der ikke uden videre bør gælde det samme inden for eksempelvis det erhvervs-mæssige og det sociale område. Justitsministeriet afstod derfor fra i forbindelse med gennemførelsen af § 289 a at stille forslag vedrørende nationale støtteordninger.

Justitsministeriet tilkendegav samtidig i forbindelse med lovforslagets behandling i Folketinget, at det generelle spørgsmål om den strafferetlige regulering af svig med hensyn til offentlige midler – hvad enten der er tale om nationale midler, EU-midler eller eventuelt begge dele – indgår i arbejdet i Brydesholt-udvalget.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at midler, der stammer fra nationale støtte- eller tilskudsordninger, som udgangspunkt bør have en strafferetlig beskyttelse, der svarer til den beskyttelse, som gælder med hensyn til EU-midler. Justitsministeriet er også opmærksom på, at en sådan ligestilling i et vist omfang vil indebære en nykriminalisering.

Bestemmelsen vil ligesom den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 289 omfatte alle former for tilskuds- og støtteordninger, herunder ydelser inden for den sociale lovgivning og udbetalinger i medfør af lovgivningen om arbejdsløshedsforsikring.

Justitsministeriet er samtidig enig med udvalget i, at der er behov for at sondre mellem ydelser ydet til privat brug, og ydelser der er ydet med henblik på andre formål. Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig udvalgets forslag, hvorefter efterfølgende anvendelse af (også nationale) støtte- eller tilskudsmidler i strid med det formål, midlerne er bevilget til, som udgangspunkt skal være omfattet af den foreslåede § 289 a, og at dette udgangspunkt bør fraviges, hvis der er tale om ydelser, som er bevilget til privat brug.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag, hvorefter den foreslåede § 289 a skal